

Wzorzec FCI nr 277

OWCZAREK CHORWACKI

(Hrvatski Ovcar - Croatian Sheepdog)

Kraj pochodzenia: Chorwacja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 04.06.1996

Użytkowanie: Pies ten ma doskonale rozwinięty instynkt pasterski i obrony stada, ale nadaje się też na stróża.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.
Sekcja 1 - Psy pasterskie.
Próby pracy nie wymagane.

WYGLĄD OGÓLNY:

Owczarek chorwacki to pies wzrostu co najwyżej średniego, maści czarnej. Jego cechą charakterystyczną jest krótka sierść na głowie i nogach.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Żywy, karny, nieskomplikowany, łatwy w szkoleniu.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia przekracza o mniej więcej 10% wysokość w kłębie, przez co sylwetka zbliżona jest do prostokątnej.

GŁOWA:

Stosunkowo lekka, kształtu klina. Długość kufy ma się do długości mózgoczaszki jak 9 do 11. Długość całej głowy około 20 cm.

Mózgoczaszka:

Czaszka: zwęża się w kierunku kufy. Łuki brwiowe słabo wykształcone, policzki zaokrąglone, ale głowa pozostaje sucha. Bruzda czołowa niezaznaczona. Czaszka oglądana z góry ma kształt owalny. Guz potyliczny może być zaznaczony.

Przełom czołowo-nosowy (stop): słabo zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: zawsze czarny, nie wystaje poza obrys kufy.

Kufa: sucha, grzbiet nosa prosty, klinowata, stanowi płynne przedłużenie czaszki. Żuchwa odpowiednio i proporcjonalnie wykształcona, tak, że kufa nie jest ani całkiem spiczasta, ani tępa.

Uzębienie: dobrze wykształcone i kompletne, zgryz nożycowy. Zgryz cęgowy dopuszczalny, ale niepożądany.

Wargi: cienkie, elastyczne, dobrze przylegające, także w kącikach. Widoczne krawędzie czarne.

Oczy: brązowe do czarnych, średniej wielkości, kształtu migdała, ale nie skośne, o żywym wyrazie. Powieki dobrze przylegające i ciemne.
Uszy: trójkątne, stojące (najbardziej pożądane) lub półstojące, średniej długości, osadzone trochę na bokach głowy. Cięcie uszu niedopuszczalne.

SZYJA:

Ustawiona pod kątem do linii grzbietu, jej linia górna i dolna są proste. Średniej długości, umięśniona, na przekroju okrągła, i nie za mocna, bez podgardla, porośnięta gęstą sierścią.

TUŁÓW:

Kłqb: słabo zaznaczony. Przejście od szyi do grzbietu stopniowe i płynne.

Grzbiet: krótki, dobrze umięśniony.

Lędźwie: krótkie i dobrze umięśnione.

Zad: średniej długości, trochę nachylony, dobrze umięśniony i wyraźnie szeroki.

Klatka piersiowa: średniej długości, dość szeroka i głęboka, żebra dobrze wysklepione. Przedpiersie słabo zaznaczone, oglądane z boku płynnie przechodzi w dolną linię szyi.

Brzuch: lekko podciągnięty, słabizna dobrze wypełniona.

OGON:

Usadzony umiarkowanie wysoko, porośnięty obfitym włosem, tworzącym kitę. W spoczynku trzymany nisko lub w linii grzbietu, przy pobudzeniu noszony powyżej grzbietu. Szczenięta rodzą się czasem z ogonami szczytkowymi, albo przycina im się je na długość nie więcej, jak 4 cm u dorosłego psa.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: proste, oglądane z przodu - równoległe, dość stromo kątowne, średniej długości. Łopatki trochę ukośnie ustawione, średniej długości, dobrze umięśnione. Ramiona stosunkowo krótkie, przedramiona długie i umięśnione. Kościec lekki. Nadgarstki suche, nie wyróżniają się w kończynie, śródrezcza nie całkiem pionowe, łapy małe, wydłużone, palce zwarte, pazury czarne lub szare, opuszki mocne.

Kończyny tylne: raczej stromo kątowne, oglądane z tyłu - równoległe. Uda długie, stawy skokowe nisko umiejscowione. Uda średnio szerokie, umięśnione, stawy skokowe suche, wyraźnie wykształcone, podudzie ze śródstopiem tworzy kąt umiarkowanie rozwarty. Łapy podobna do przednich, tylko trochę dłuższe. Wilcze pazury powinny być usunięte.

CHODY:

Najbardziej typowy ruch to dość krótki kłus.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: na grzbiecie osiąga długość 7 do 14 cm. Część twarzowa głowy musi być zawsze pokryta sierścią krótką, podobnie zewnętrzne strony uszu, podczas gdy na wewnętrznych ich stronach włos jest dłuższy. Na tylnych stronach przednich nóg dłuższy włos tworzy pióra, sięgające aż do śródreżcza. Na tylnych kończynach portki sięgają aż do stawu skokowego. Sierść jest stosunkowo miękka, falista lub nawet kędzierzawa, nigdy wełnista. Gęsty podszerstek.

Umaszczenie: podstawowa barwa to czarna, dopuszczalne, ale niepożądane, niewielkie białe znaczenia na spodzie szyi, piersi i spodzie klatki piersiowej. Białe skarpetki powodują obniżenie oceny, biel na głowie, tułowi i ogonie niedopuszczalna.

WZROST:

Wysokość w kłębie: tak dla psa, jak i dla suk, od 40 do 50 cm.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Brak zębów innych, niż dwa przedtrzonowce P1.

Jasne lub albinotyczne oko. Pigmentacja nosa inna, niż czarna.

Sierść zupełnie wełnista lub zbyt długa.

Białe znaczenia na głowie, tułowi lub ogonie.

Długi włos na kufie.

Wiszące uszy.

Przodozgryz lub tyłozgryz.

Wysokość w kłębie powyżej 50 lub poniżej 40 cm.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.